

Juli d. A. overgik Helsingør Lodseri. Det var en Højesteretsdom, der udtalte, at der tilkendes Frederikshavn og Hirtshals samt Nyborg Lodserier de af Helsingør Lodser hævede Lodspenge i de Farvande, de vestlige Lodseridistrikter, hvor Lodserne ifølge Lodsloven og de stedlige Reglementer ere eneberettigede. Den Sum, det drejede sig om, som Helsingør Lodseri blev idømt, er ca. 5—6,000 Kr. Det er i et længere Tidsrum, disse Ulovligheder ere begaaede. Saa vidt jeg har kunnet faa det oplyst, begyndte Bardenfleth allerede i 1904 at sende sine Lodser ud i de andre Lodsdistrikter for at lodse Skibe. Naar man nu ser paa denne Sum af 5,000—6,000 Kr., som ikke er saa ganske lidt, maa man ubetinget spørge: hvem skal betale dette? Flere af de Lodser i dette Tidsrum fra 1904 indtil Dommen faldt ere afgaaede fra Tjenesten, og andre ere døde, og at nuværende Lodser skulde være tilbøjelige til at betale denne Sum uden Protest, kan ikke tænkes, og for øvrigt har Lodskassen ingen Midler, hvoraf den kan betale denne store Sum, og der er vel ingen, der tror, at Bardenfleth vil betale disse 5,000—6,000 Kr. Hvorvidt denne Sum er indbetalt til de vestlige Distrikters Lodserier, ved jeg ikke; at de ville stille Fordring om at faa dem, er ret naturligt. Men da der ikke er Udsigt til hverken fra Lodsernes Side eller fra Lodsinspektørens at kunne betale denne Sum, vil Følgen blive, at Statskassen kommer til at betale Pengene.

Man har saavel fra Dragør Lodseri som fra de vestlige Distrikters Lodserier anmodet mig om at paatale denne Sag igen her i Rigsdagen, og jeg maa sige, at Dragør Lodseri har Bardenfleth behandlet paa den samme ukollegiale Maade som de vestlige Distrikter. Jeg skal nævne et Eksempel paa, hvad der foregik. For ganske kort Tid siden, da det russiske Kejserskib, „Polarstjernen“, der kom Syd fra, blev lodset af en Dragør-Lods, blev der, da det ankom til København, truffet en Akkord mellem Skibschefen og Lodsens, en Aftale om, at for saa vidt Skibet skulde gaa fra København inden September Maa-ned, skulde Lodserne lodse Skibet videre op i Kattegat. Skibet afgik fra København inden den Tid, der var aftalt. Til Trods for dette Løfte, der var givet Dragør-Lodserne, fik Bardenfleth ordnet det saaledes, at en af hans Lodser kom til at lodse Skibet. Det er jo ikke noget lille Tab, som disse Lodser lide ved Bar-

denfleths Indgreb i deres Rettigheder. Saa vidt jeg ved, vil det for Dragør Lodseri være ca. 600 Kr., det drejer sig om. Men naar man nu ved, at dette Lodseri ofte har maattet henvende sig til Regeringen om Statstilskud, fordi deres Indtægter mere og mere forringedes Aar for Aar, saa forstaar man, — og det drejer sig ikke alene om dette enkelte Tilfælde, jeg omtaler, men det er noget, der er sket i flere Aar — at disse Folk i Længden dog nok kunde ønske at faa noget forandrede Forhold, hvorved de Rettigheder, de en Gang havde, kunde vedblive at bestaa. Men det er desværre ikke blevet saaledes.

Man skulde have ventet, efter at Højesteretsdommen var falden, og efter adskillige Klager, der kom fra Lodserierne til Regeringen om Bardenfleths Opræden overfor dem, at Ministeren havde henvendt sig til Bardenfleth og bedt ham om fremtidig at holde sig indenfor sine egne Grænser, holde sig indenfor Loven og det Reglement, han er underkastet. Men i Stedet for læser man, efter at Højesteretsdommen var falden, i „Efterretninger for Søfarende“ om midlertidige Bestemmelser, hvorved der i Fremtiden gives Bardenfleth Ret til at lodse i de Farvande, hvor han er dømt for ulovligt Lodseri. Maa jeg tillade mig at læse — det er ikke saa langt:

„Der er meddelt Helsingørs Lodseri Tilladelse til at foretage gennemgaaende uafbrudte Lodsninger fra Helsingør N. om Sjælland gennem Store-Bælt til Albuen eller Gulstav, Gjedser og Bornholm og omvendt samt gennemgaaende uafbrudte Lodsninger fra Skagen gennem Kattegat og Øresund til Falsterbo og Bornholm og omvendt. De ere desuden berettigede til gennemgaaende uafbrudte S.-gaaende Lodsninger gennem Store-Bælt fra Schultz's-Grund til Albuen eller Gulstav, Gjedser og Bornholm af Skibe, der ønske at foretage Tilbagerejsen fra Østersøen ad anden Vej end igennem Store Bælt.

Det er tilladt Lodserne at gaa om Bord i de Skibe, der maatte ønske saadan Farvandslodsning, saavel paa ethvert af de nævnte Strækningers Yderpunkter — Skagen, Helsingør, Schultz's-Grund, Albuen, Gulstav, Gjedser og Bornholm — som i udenlandsk Havn.

Bestillinger paa disse Farvandslodsninger kunne tilstilles enten Lodseriet eller Overlodsens i det Ø.-lige Distrikt.“

Man vil her se, at det er en mærk-